

Η μάχη του Γρανικού. Κεφ. 13, 3-7

«Ἐμοί δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθόν εἶναι ἐν τῷ πα- ρόντι καταστροπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ ὡς ἔχομεν. Οὐ γάρ δοκῶ τούς πολεμίους τολμήσειν ἀνλισθῆναι, πλησίον ἡμῶν λειπομένους πολὺ τῷ πεζῷ καὶ ταύτη παρέξειν τῷ στρατῷ ἕωθεν εὐπετῶς διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γάρ αὐτοὶ περάσαντες πρὶν ἐκείνους ἐς τάξιν καθίστασθαι. Νῦν δε οὐκ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῷ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἷόν τε διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρα- τόν ἐν μετώπῳ. Πολλὰ μὲν γάρ αὐτοῦ ὄραται βαθέα, αἱ δὲ ὄχθαι αὐταὶ ὄρας ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἐκβαίνουσιν ἀτάκτως τε οὖν καὶ κατὰ κέρας, ἐπικεῖσονται τῶν πολεμίων οἱ ἵππεῖς, ἐς φάλαγγα ξυντεταγμένοι, ἤπερ ἀσθενέστατον· καὶ τό πρῶτον σφάλμα ἔς τε τὰ παρόντα χαλε- πόν καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ παντός τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν». Ἀλέξανδρος δὲ ἔφη, «ταῦτα μὲν ὦ Παρμενίων, γιγνώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλησποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν ρεῦμα, -οὕτω τῷ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφυλίσας- εἴρξει ἡμᾶς τό μή οὐ διαβῆναι ὡς ἔχομεν. Καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους ὀξύτητος ποιοῦμαι· ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας <ὡς> ἀξιομάχους Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδέν ἔπαθον ἐν τῷ παραυτίκα ἄξιον τοῦ σφῶν δέους».	Νομίζω, βασιλιά, ὅτι εἶναι καλὸ αὐτὴ τη στιγμὴ να στρατοπεδεύσουμε στην ὄχθη του ποταμοῦ ὅπως εἴμαστε (οπλισμένοι). Δε νομίζω ὅτι οἱ εχθροὶ θα τολμήσουν να στρατοπεδεύσουν κοντὰ μας, γιατί υστεροῦν πολὺ στο πεζικό, και γι' αὐτὸ θα μπορέσει ο στρατὸς το πρῶτό να περάσει εύκολα το ποτάμι· θα προλάβουμε να περάσουμε πρὶν ἐκεῖνοι να παραταχθoύν για μάχη. Τώρα ὁμως νομίζω ὅτι θ' αρχίσουμε τη διάβαση με κίνδυνο γιατί δεν εἶναι δυνατό να οδηγήσουμε μέσα ἀπὸ τον ποταμὸ το στρατὸ σε εκτεταμένη γραμμὴ . Πολλὰ μέρη του ποταμοῦ φαίνονται βαθιά και βλέπεις ὅτι οἱ ὄχθες εἶναι πολὺ ψηλές και μερικὲς ἀπ' αὐτές εἶναι ἀπόκρημνες· καθὼς θα βγαίνουμε ἔξω ἀτάκτα και ο ἕνας με- τὰ τον ἄλλο θα μας ἐπιτίθενται οἱ ἵππεῖς των εχθρῶν, παραταγμένοι σε φάλαγγα, ὅπου η παράταξή μας εἶναι πιο ἀδύνατη· και η πρώτη ἀποτυχία θα εἶναι ἐπιζήμια γι' αυ- τὴν τη στιγμὴ και επικίνδυνη για την ἐκβασὴ ὅλου του πολέ- μου. Ο Ἀλέξανδρος ὁμως εἶπε, «τα ξέρω αὐτὰ Παρ- μενίων· ντρέπομαι ὁμως, αν τον μεν Ἑλλησποντο περά- σα εύκολα, αὐτὸ ὁμως το μικρὸ ρεῦμα - με τέτοια περιφρονητικὰ λόγια μίλησε για το Γρανικό - θα μας ἐμποδίσει να περάσουμε ὅπως εἴμαστε. Κι αὐτὸ δεν ταιριάζει στη δόξα των Μακεδόνων οὔτε και στη δική μου ορμητικότητα πρὸς τους κινδύνους· και νομίζω ὅτι οἱ Πέρσες θα πάρουν θάρρος γιατί θα νομίσουν ὅτι εἶναι ικανοὶ να μάχονται με τους Μακεδόνες γιατί δεν ἔπαθαν τίποτα τη στιγμὴ αὐτὴ αντάξιο του φόβου τους.
--	--